

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 07-02-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: SUMLFI
Sagsnr.: 1700410
Dok. nr.: 276388

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 10. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 330 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 330:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke muligheder man som privat person har for at skifte leverandør af sygepleje i de tilfælde, hvor et privat firma på vegne af en kommune leverer en plejeopgave i ens hjem, der ikke følger en læges anbefaling? Der henvises som eksempel til: <https://thenoahlequimeinspiration.wordpress.com/2017/01/07/23-maneders-dodbringende-fakta/>.”

Svar:

Jeg vil indledningsvist gøre opmærksom på, at jeg ikke har grundlag for at kunne tage stilling til den konkrete sag, der henvises til i spørgsmålet.

Generelt kan jeg oplyse, at kommunerne efter sundhedsloven er ansvarlige for, at der ydes vederlagsfri hjemmesygepleje efter lægehenviisning til personer med ophold i kommunen.

Hjemmesygepleje skal ydes til borgere i alle aldre med ophold i kommunen i tilfælde af akut eller kronisk sygdom, hvor sygeplejefaglig indsats er påkrævet.

Det følger af bekendtgørelse om hjemmesygepleje, at kommunalbestyrelsen kan tilrettelægge hjemmesygeplejen blandt andet ved at indgå aftale med private leverandører om varetagelse af opgaver i hjemmesygeplejen. Kommunalbestyrelsen kan desuden beslutte at tilrettelægge hjemmesygeplejen således, at kommunen både anvender egne ansatte og private leverandører ved udførelse af opgaven.

Den enkelte kommunalbestyrelse kan således indgå aftale med en privat virksomhed om udførelsen af den vederlagsfri hjemmesygepleje.

Det er i denne sammenhæng forudsat, at en kommune, der overlader hjemmesygeplejeopgaver til private, skal føre tilsyn med, at borgerne får den service, de har krav på i henhold til de af kommunen truffne afgørelser.

Det er kommunalbestyrelsens ansvar, at den kommunale hjemmesygepleje tilrettelægges således, at de behov for hjemmesygepleje, der opstår i lokalsamfundet, kan imødekommes, uanset om kommunen yder hjemmesygepleje ved aftaler med private leverandører, eller kommunen yder hjemmesygepleje ved egne ansatte.

Hvor en kommune indgår aftale med en privat leverandør om udførelse af kommunale sundhedsfaglige opgaver, er kommunen ansvarlig for at sikre sig, at den private leverandør er kvalificeret til at udføre opgaverne.

Den private leverandør er ansvarlig for, at personalet er instrueret relevant i udførelsen af opgaverne, og at der føres tilstrækkeligt tilsyn hermed.

Det vil f.eks. sige, at hvis en privat leverandør af hjemmesygepleje udfører lægeforbeholdt virksomhed efter delegation fra en læge, skal den private leverandør sikre sig, at personalet er instrueret i udførelsen af opgaverne, og at der føres tilsyn med, at personalet følger instrukserne for udførelse af den delegerede virksomhed.

Kommunen vil dog stadig have det overordnede ansvar for udførelsen af de opgaver, som i medfør af lovgivningen påhviler kommunen.

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at mit ministerium til brug for besvarelsen har indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen og fra Styrelsen for Patientsikkerhed.

Sundhedsstyrelsen har i den forbindelse bl.a. oplyst følgende:

”Indledningsvis vil Sundhedsstyrelsen gøre opmærksom på, at styrelsen ikke kan vurdere den konkrete patientsag, som er beskrevet på den hjemmeside, der linkes til i spørgsmålet.

Vi vurderer, at spørgsmål 330, for så vidt angår skift af leverandør af hjemmesygepleje, primært berører bekendtgørelsen om hjemmesygepleje (bekendtgørelse nr.1601 af 21. december 2007 og vejledningen nr. 102 af 11. december 2006 om hjemmesygepleje).

I henhold til bekendtgørelsens §§ 1-4, ordineres hjemmesygeplejen af en læge, mens det er kommunalbestyrelsens ansvar at tilrettelægge hjemmesygeplejen, eventuelt ved at ansætte private leverandører. Det er endvidere kommunalbestyrelsens ansvar at sikre, at hjemmesygeplejen udføres af autoriserede sygeplejersker og andre personalegrupper med de nødvendige uddannelsesmæssige kvalifikationer, jf. Sundhedsstyrelsens retningslinjer (vejledning nr. 102 af 11. december 2006).

Privatpersoner har i henhold til ovenstående ikke egenhændigt ret til at skifte leverandør af kommunal sygepleje, da det er kommunen, der tilrettelægger denne opgave. Dette gælder således også i de tilfælde, hvor sygeplejen aktuelt udføres af en privat virksomhed, som kommunen har indgået aftale med.

Sundhedsstyrelsen skal dertil gøre opmærksom på, at TPN via CVK er en kompleks opgave, som kræver teoretisk og praktisk uddannelse samt særlige utensilier og beskrevne procedurer at varetage forsvarligt. I eksemplet, der henvises til i spørgsmålet, har barnet en alvorlig tarm-lidelse, og TPN/CVK-behandlingen er et element i en samlet behandling med væske og medicin. En sådan behandling vil være lægeordineret og iværksat på en afdeling med regionsfunktion i pædiatrisk gastroenterologi. Når sygehusets læge udskriver patienten til fortsat behandling i eget hjem, og samtidig fortsat kontrol for sygdommen på sygehuset, skal regionen derfor være opmærksom på reglerne for delegation jf. bekendtgørelsen om autoriserede sundhedspersoners benyttelse af medhjælp, jf. bekendtgørelse nr. 1219 af 11. december 2009 om delegation af forbeholdt sundhedsfaglig virksomhed.

Afslutningsvis kan Sundhedsstyrelsen nævne, at sundhedsaftalerne kan bidrage til at sikre sammenhæng og koordinering af indsatserne i de patientforløb, der går på

tværs af regionernes sygehuse, kommuner og almen praksis. Formålet er, at borgere og patienter modtager en sammenhængende indsats af høj kvalitet uanset antallet af kontakter eller karakteren af den indsats, de har behov for. Sundhedsaftalerne indgås mellem regionsråd og kommunalbestyrelserne i de kommuner, som ligger i regionen.

Sundhedsstyrelsen har desuden modtaget følgende bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed:

”Styrelsen for Patientsikkerhed kan supplerende oplyse, at hvis man som borger er utilfreds med en modtaget sundhedsfaglig behandling, kan man sende en klage til Styrelsen for Patientsikkerhed.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan desuden oplyse, at de foreliggende oplysninger om det konkrete patientforløb har givet styrelsen anledning til at undersøge forløbet nærmere med henblik på vurdering af, om der er grundlag for at åbne en tilsynssag vedrørende tilrettelæggelsen og udøvelsen af den givne behandling.”

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens, herunder Styrelsen for Patientsikkerheds bidrag.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Louise Filt